

Bosco Szent János áldozópap

január 31.

Bosco Szent János, a Szalézi Szent Ferenc Társaság alapítója, „az ifjúság szentje” emléknapiját, égi születésnapját ünnepli ma az egyház.

Bosco János, eredeti nevén Giovanni Melchiorre Bosco 1815. augusztus 16-án született egy parasztcsaládban, az észak-olaszországi Castelnuovo d’Astiban. Kétéves volt, amikor édesapja meghalt, így édesanyjának, Margherita Occhienának egyedül kellett felnevelnie őt és két testvérét. „Margit mama” bölcs nevelő volt, kitartásának és határokat nem ismerő hitének segítségével mélyen vallásos légkört alakított ki családjukban. János már kicsi korától fogva pap szeretett volna lenni.

Elmesélte, hogy egyszer, kilencéves korában álmodt látott, amely megvilágította számára küldetését: „Legyél alázatos, erős és állhatatos” – mondta neki egy asszony, aki ragyogott, mint a nap, „és akkor, amit majd láatsz, hogy ezekkel a farkasokkal történik, akik báránnyá válnak, te is ezt fogod tenni gyermekeimmel. Én leszek a tanítómestered. A maga idejében mindent meg fogsz érteni”. János már gyermekkorától kezdve gyakran kötötte le társait bűvészműtávjával, amelyeket kemény gyakorlással sajátított el a munka és az imádkozás között.

Az idős Calosso atya volt első lelkivezetője, ő indította el a papi tanulmányok útján, amelyekért nagy erőfeszítéseket tett, míg végül is el kellett hagynia a családi házat, mert szembe került Antonio testvérével, aki azt akarta, hogy János inkább a földeken dolgozzon.

Diákként Chieriben létrehozta a „Vidámság Társaságát”, amelybe összegyűjtötte a városka fiataljait. Később itt járt szemináriumba is, és 1841 júniusában pappá szentelték. Akkori lelkivezetője, Cafasso atya azt tanácsolta neki, hogy tökéletesítse tanulmányait az egyházi kollégiumban. Közben Don Bosco maga köré gyűjtötte az első gyermekeket, és megszervezte a vasárnapi oratóriumot, az első időkben mindig máshol, később azonban megmaradtak Valdoccóban.

Édesanyja már idős asszonyként elfogadta a meghívást, hogy Torinóba menjen, és segítsen fiának. A gyermekek számára ő lett „Margit mama”. Don Bosco elkezdett szállást adni az otthonatlan árváknak. Szakmát tanított nekik, és arra nevelte őket, hogy szeressék az Urat; együtt énekelt, játszott és imádkozott velük.

Az első gyermekekből lettek később az első munkatársai is. Így fejlődött ki az a híres nevelési módszer, amit „megelőző módszernek” nevezünk:

„Legyetek a gyermekekkel, előzzétek meg a bűnt ésszel, hittel és szeretettel. Legyetek szentek, és szentek nevelői. Vegyék észre a gyermekeink, hogy szeretjük őket!”

Idővel az első munkatársakból IX. Piusz pápa segítségével létrejött egy szerzetestársaság, melynek célja a fiatalok megmentése, küzdve a szegénység minden fajtája ellen. Mottójuk a következő: „Lelkeket adj nekem, (Uram), minden mást vegyél el!” A fiatal Savio Domonkos lett a megelőző módszer első gyümölcse.

A Segítő Szűz Mária, aki mindig támogatta Don Boscót a művében, számtalan kegyelmet ajándékozott neki, köztük egészen különlegeseket is, és mindig volt elegendő pénz is a vállalkozásokhoz. Segítette a róla elnevezett bazilika megépítését is. Szűz Mária segítségével Mazzarello Máriával megalapította a Segítő Szűz Mária Leányai Intézményét. A jötevekkel és laikus segítőkkel együtt létrejött a Szalézi Munkatársak Egyesülete.

Don Bosco 72 éves korában, a munkától kimerülve halt meg 1888. január 31-én. Ma már a Szalézi Család az egész világon jelen van. II. János Pál pápa Don Boscót halálának századik évfordulóján a „fiatalság atyjának és tanítójának” nevezte.

„Ha azt akarjuk, hogy meglássák rajtunk az emberek, hogy mi a növendékeink örök boldogságáért fáradozunk, és őket a sajátos feladataik teljesítésére tanítjuk meg, akkor mindenekelőtt szükséges, hogy sohase feledkezzetek meg arról, hogy ti e szeretett ifjak szüleit helyettesítitek. Ezekért az ifjakért mindenkor szeretettel munkálkodtam, tanultam, és teljesítettem papi szolgálatomat, de nemcsak én magam, hanem az egész Szalézi Társaság is. Rövidnek éppen nem mondható eddigi életemben, fiacskáim, hányszor meg kellett győződnöm e nagyszerű igazságról! Könnyebb dolog valakire megharagudni, mint őt elviselni; könnyebb a gyermeket megfenyíteni, mint őt meggyőzni; sőt, nyíltan megmondom: türelmetlenségünkben és önkényeskedve kényelmesebb dolog a makacsokat büntetgetni, mint határozott és nyájas türelmünkkel őket megjavítani.”

(Részlet Bosco Szent János levelezéséből)

Istenünk, te Bosco Szent János áldozópap személyében atyát és tanítómestert ajándékoztál a fiataloknak. A mi szívünk szeretetét is gyűjtsd lángra, hogy egészen neked éljünk, és mindenkit hozzád vezessünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Forrás: Szaléziak.hu

Magyar Kurír